

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archiducesane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 8 Februarie.

Orizontul politic este deja acoperit cu nori încărcăți de fulgere, cari se descarcă, aproape de două luni de zile, în sudvestul monarhiei.

Relativ ar fi puține jertfele ce le cere rescoala din Dalmația și Erțegovina. Este vorba numai de o rescoală a unor oameni, precum se vede din proclamațiunea lor, cari se cred asupriți. Ei au înscenat ceva ce nescisese, un resboiu a purta în toată forma nu ei sînt chemați și în stare. Însă dacă atențiunea noastră nu rămâne atîntită numai asupra celei părți, ne vom convinge, că norii cei grei, se ridică din altă parte.

Diverse telegrame ne spun demult că mulțime de Ruși și ofițeri rusesci trec preste Ruscinc către părțile rescutate. Prin aceasta vrea să se indice, ca rescoala din Dalmația și Erțegovina își are rădăcinile mai departe decât în stîncile cele goale în care se află resculții și că este numai întroducerea unuia în toată forma. Dar și banii de cari dispune populațiunea cea seracă rescutate, cetim în diarele cele mari, că ar fi de o proveniență, care arată că isvorul mișcării trebuie să fie în alt loc și nu numai în Crivoscia și Erțegovina.

Mai bătătoare la ochi decât toate aceste este pentru ori cine atitudinea generalului rusesc Scobelev. Acesta, după ce a alarmat odată lumea cu „păharul de apă,” la banchetul în care s'a serbat victoria lui asupra Techintilor în Asia, înainte cu un an, alarmează de nou înainte cu un discurs adresat junilor sârbi din Paris, cari l'au salutată prin o deputațiune. Generalul spune sus și tare că inimizii Slavismului sînt „Nemții” și că nu va trece mult și între Slavi și Nemți va trebui să decidă lupta cea lungă și sângeroasă, dar care după cum speră dînsul se va termina cu victoria Slavilor.

Discursurile lui Scobelev sînt de natură privată, însă în gura unui

general rusesc ele au o însemnătate care trece preste cercul privat, mai ales când se știe că acum de curînd generalul a fost distins de țarul rusesc, dînd unei corăbii marele nume generalului.

Norii cei mai grei, se vede din semnele aceste, se ridică dar din Nord-ostul Europei.

Fără de a ne face proroci, cum și când vor revêrsa acei nori năpăstilor și asupra cui, un lucru este clar, că monarhia noastră nu va rămâne neangajată în lupta de care vorbește generalul rusesc.

Poate că dincolo de Laita oamenii situațiunei au prevădut aceasta mai de mult și de aceea au dat politice lor interne o direcțiune mai mulcomitoare pentru elementele diverse ce se află și acolo. Bărbații de stat de acolo vor fi cugetat că criza ce are să vină preste monarhie se afle diversele naționalități împăcate și gata a se jertfi pentru comuniunea în care trăesc.

Timpul nu putem ști cât e de lung și cât este de scurt pînă la sosirea celei crize. Relațiunile oficiale se asigură că sînt între monarhia noastră și cea rusă încă bune. Asigurările de felul acesta, nu odată, s'au dovedit cu puțin temei și ele și acum pot fi, dacă există cumva încă, în împregiurările descrise de o autoritate rusă cum este Scobelev, de o durată foarte scurtă. Dar bărbații politici cu frênele guvernului în mâni din jumetatea noastră a monarhiei fac ceva pentru îmbărbătarea la patriotism? Fac; căci ne fac proiecte de legi care se revoalte inimici oamenilor celor mai pacinici și le însoțesc de desprețul cel mai necualificabil, nici întrebând măcar pre naționalitățile nemaghiere dacă au și ele de șis ceva la acele proiecte. Ba oamenii acelor ce sînt stăpîntori ai situațiunei se desfatează tocmai acum întru a înșina patriotilor probați lucruri, prin cari vor să'i stigmatizeze de trădători.

În fața evenimentelor cari vedem

că se prepară în și fața tratamentului de care avem parte, sîntem înșutit datori de a fi destepti privighitori asupra noastră. Numai așa cu privighiare deșteaptă și trează ne vom strecura întregi printre evenimente grele. În deosebi să ne depriudem a face deosebire între proroci adevărați și proroci mincinoși. Despre aceasta inse de altădată.

Revista politică.

Sibiu, în 8 Februarie.

Desbaterea bugetului în casa deputaților din Viena a fost foarte vie. Cechii și Nemții cu deosebire și-au ținut prelegeri împrumutate despre patriotism, pe ici pe acolo, mai că era să dea afară din marginea limbajului parlamentariu. În lupta aceasta înfocată contele Taaffe a păstrat o atitudine, care se poate în parte vedea și din discursul ce reproducem mai la vale și din laudatoriul ce îl dă foaia bismarkiană „Nord. Allgemeine Zeitung” din Berlin. Foaia aceasta în revista sa îndigă la atitudinea de bărbat de stat a lui Taaffe, care a pășit contra nemoderațiunilor, de care s'au făcut vinovați atât cei din dreapta cât și cei din stînga prin slavism respective germanism esagerat, declarîndule simplu, dar nimerit, că Austria nu trebuie să fie nici exclusiv slavă, nici exclusiv nemțescă, ci numai Austrie. — Nu credem că ne va fi scăpat din vedere, vre-un astfelu de laudatoriu dat și dlui Tisza, care cu ocaziunea desbaterei de fondul încât a declarat că Ungaria e numai a Maghiarilor.

În cursul discuțiunii bugetului, comitele Taaffe, presidentul consiliului, răspundînd discursurilor deputaților din opozițiune, manține că răspunsul său la interpelarea privitoare la esesele cari au avut loc în Boemia a fost basat pe sentințele date de tribunale și pe rapoartele adresate de autoritățile locale:

„Guvernul, adaugă el, nu caută forța sa în separațiunea extremă, ci în unirea diferitelor popoare ale monarhiei. Însăși stînga nu ia în serios aserțiunea unuia din membrii săi că guvernul voescă să facă din Austria un stat slav, și că guvernul crede că Austria este un stat german; căci Austria este Austria; Austria este o reuniune de diferite naționalități, dar bucurîndu-se toate de aceleași drepturi, care drepte nu sînt limitate de cât prin exigențele unei vieți politice comune. Nemulțămirea Boemiei n'a fost provocată de regimul actual; este rezultatul multor lucruri ce s'au făcut sau s'a comis de a se face mai nainte. Se ăice că deputații din stînga trebuie și ca austriaci; eu cred că îl pot respinge poate ca germani, dar nu ca austriaci.”

Comitele Taaffe termină opunîndu-se cu energie la aserțiunea înaintată cu că se ascunde la spatele coroanei; din contră el se pune înaintea coroanei pentru a protege drepturile sale contra ori cui ar îndrăzni să le atace.

Dr. Dunajewski, ministru de finance, ia apoi cuvîntul pentru a respinge atacurile opozițiunii cu ocaziunea bugetului; regretă că lupta între partide este continuă și discuția însoțită de cuvinte injurioase ceea ce face imposibilă ori-ce înțelegere. Termină ăicînd că guvernul va rămîne cu toată opozițiunea violentă și injustă a stîngei.

Generalul Scobelev a primit în 17 Februarie n. o deputațiune de Sârbi din acei ce petrec în Paris. După „France” Scobelev ar fi șis cu ocaziunea aceea între alte: „Este de lipsă ca să vă spun și să vă mărturisesc, pentru ce Rusia nu se află totde-una la înălțimea misiunii datorințelor sale patriotice în genere și ale rolei sale slavice în special; pentru că în lăuntru și în afară sîntem dominați de influențe străine. Noi a

FOIȚA.

Cugetările unei regine.

Introducere de dl. Louis Ulbach (Nouvelle Revue).
(Incheere.)

II.

Îmi rămîne să esplic cum sînt editorul cugetărilor ce urmează:

Aușisem despre posesiile d'nei Carmen Sylva, și cum esprimam părerea mea de rău că nu le pot înțelegere, cineva din cei din giurul Reginei, îmi ăise:

Maiestatea Sa scrie tot așa de bine franțozesce, cere să'ți arete albumul!

Făcui cererea. A trebuit să stăruesc ca să înduplec o modestie care mult se împotrivi. Eram otărit a găsi escelent aceea ce mi se va da se citesc; însă îndată ce ceti în o pagină sau două,

mirarea și admirarea fură atât de sincere, încât le tradusei prin mărturirea primelor mele resoluțiuni de lingușitor, și prin propunerea, mai deamnă de Regină, de a'mi permite critica.

Această permisiune 'mi fu dată. Primii la Paris o copie a manuscrisului. Ce am criticat? Nimic, mai nimic. Am cerut mai bine voia de a culege din acel belșug spre a'mi îngreua publicarea. Am fost surprins, și cetitorul va fi ca și mine de sensul esact al cuvintelor. Când mi s'a întemplat de a propune o schimbare, din cauză de germanism, am întimpinat o așa greutate care să mă găsesc de o presiune care să stringă și deaproape cugetarea, încât m'am referit totdeauna la Regina și cuvîntul esact, de preferit, 'mi-a fost trimisă din România, pe când îl căutam în zadar aici.

Am așădat în mod sistematic cugetările respice. N'am dat toate variantele care s'au prezentat în imaginațiunea autorului, dar n'am corectat nimic, n'am schimbat nimic. Este teștul original, sincer, autentic al unei

opere remarcabile sub mai multe puncte de vedere, pe care îl presint cetitorului francez.

Nu prea ne plac în Franția culegerile de cugetări; poate de aceea avem multe. Această culegere va învega judecată. Ea se poate compara, nu numai cu cărțile despre care am vorbit la început, dar cu maximele cele mai ilustre. Ea poate susține comparațiunea. Cetitorul este prevestit de originalitatea, de familiaritatea precum și de cutețarea ce va găsi. Ori ce cugetare omenească care se afirmă, este o rescoală latentă în contra unei ortodoxie. Însăși șioasa d-na Swetchine când marivau de ază asupra credinței sale o face eretică, și găsesc că este o cugetare sacrilegă, spre esemplu de a ăice despre minuni: „Sunt lovituri de stat ale lui D-șeu.” Dacă D-șeu face lovituri de stat, el violează Constituțiunea sa.

Lamartiné a ăis într'un vers frumos:

A merge singur eliberează; a cugeta singur divinisează!

A se divinisa, este a se face familiar cu ăei în funcțiune.

O altă imputare se poate face cugetărilor celor mai noue; este că ele au une-ori un aer de rudenie cu cugetări vechi cari par a fi strămoșele lor.

Însă cum să cauți adevêrul sau contrariul lui, fără a te întâlni cu alți căutători? De vreme ce am împrumutat comparațiuni dela d-na Swetchine voui urma.

Ea s'a întâlnit cu Proudhon în modul cel mai vedit. Acesta a scris undeva: „Revoluțiunile nu și ating scopul de cât întrecîndu-l.”

D-na Swetchine ăice:

„Caracterele pasionate nu și ating scopul de cât după ce lau întrecut.”

Aceea și ideile, aceea și espressionul. Acusa-vom oare pe Proudhon c'a luat din sacul d-nei Swetchine?

Ore evlavioasa a căutat în busunarul filosofului necredincios? Nu.

Regina României, întălnindu-se cu La Rochefoucauld, La Bruyère și cățiva alții, se o lăudăm, fără a ne mira. Pe-

casă la noi nu sîntem a casă, străinul este pretutindinea, el își vîră mâna în toate. Noi sîntem jertfele înșelate ale politicii sale, jertfele înțrigelor sale, sclavii puterii sale. Cum se chiamă acest străin, acest invadator, acest intrigant, acest inamic periculos pentru Ruși și pentru Slavi? Îl voi numi, este urdătorul impulsiei spre orient, îl cunoașteți, este Neamțul. Repet și vă rog nu uitați Neamțul este inamicul. Lupta dintre Nemți și Slavi, care nu se va pute încungiura, este chiar foarte aproape, ea va fi lungă sînger-oasă și înfiorătoare, se va sfîrși însă cu victoria Slavilor. Voi veți să știți de ce se ve țineți, pentru că deja curge sînge slav. Ve spun numai atât, că dacă s'ar atinge state protejiate de tratate europene, ei bine, atunci nu vă veți bate singuri. Ve mulțămesc încă odată și la revedere pe câmpul de luptă contra inamicului comun."

"D. Ztg." observă cu ironie, că țarul Rusiei, după discursul acesta, va mai boteza o corabie pe numele lui Scobelev. Pentru completarea tabloului situației aceași foaie mai adaugă o împertășire a „Berl. Tagblatt”, că dela Petersburg s'ar fi făcut întrebarea la Viena, dacă aci ar fi plăcută denumirea lui Ignatieff ministru de externe, cu care ocaziune s'au mai dat încă odată asigurări despre iubirea de pace a țarului. La întrebarea aceasta dela Viena s'a dat răspunsul, că la cazul când Ignatieff ar deveni ministru rusesc, de urma Kálnoky se va retrage și i va urma Andrassy. — *Se non e vero*

Germania în fața acestor alarme stă foarte calmă. „Nat. Ztg.” țice că dintr'o parte oare care s'au făcut încercări a scoate presa germană din flegmă. Aceasta și alte foi germane însă sînt de părere că sentinela trebuie se păstreze sînge rece. Abia acum vine „Post” una din argatele cancelariului de fer, cu un articol posomorît: „Panslavistii și Rușii,” în care espune cum, încet cu încetul, opiniunile în Rusia se îndreaptă în contra Germaniei.

Dela rescoală nu sînt sciri mai însemnate.

Discursul

comitetului Taaffe rostit în „Reichsrath” la 15 l. c.

Ministrul president comite Taaffe: „Înaltă Cameră! Mă simt necesitat a lua cuvîntul, spre a răspunde la unele espectorări. Guvernul trebuie să sufere mult, dar toate au marginile lor... Stima ce-o am înaintea camerei mă constrînge a lua cuvîntul. S'a țis că răspunsul meu la

ricolul și gloria cugetărilor celor frumoase este de a semena între ele.

Dar ceea ce îi este personal, ceea ce dă un caracter deosebit și mișcător cugetărilor ei, este stăruința sa de a analiza, de a defini nenorocirea, suferința, de a judeca regalitatea, de a mărturisi, revoltele și resemnările sale de mamă fără copii, de regină fără moștenitor.

În aceste subiecte gingașe pentru densa, nu este nici una din cugetările ei cari, chiar atunci când nu te isbesce de la început, se nu merite a fi recitită și meditată.

Voiu țice în sfîrșit, ca se mă resum, că dacă în locul numelui unei femei, al unei regine, ași pune o semnătură necunoscută, anonimă, sub aceste citațiuni, ele tot ar isbi și poate și mai mult, prin individualitatea lor. S'ar simți și mai tare că este în acest scriitor aceasta raritate: un cugetător, o ființă, cine va în fine!

Louis Ulbach.

interpelarea lui Klier, privitoare la escesele (cari s'au petrecut în Boemia) a fost o batjocurare a camerei. (Strigări în stînga: Așa e!) Aceasta aserțiune trebuie să o resping, din două privințe. Mai întăiu o spun cu cuget bun, că guvernul e departe de a avè o asemenea intențiune. Și cât pentru obiect, judece on. camera, dacă răspunsul basat pe sentențe date de tribunale imp., din cari fie care cuvînt este dovedit prin acte îl poate privi ca o batjocurare. (Mare sgomot) Mai departe s'a țis, că aserțiunea făcută încealaltă cameră, dovedesce sau o mare cutezare sau lipsă de pricepere. Nu dovedesce nici una nici alta, ci ceea ce arată este consecența. (Iaritate și sgomot în stînga) Cu consecența se poate face mult. Unii au ris că guvernul încă tot nu e înțeles asupra scopului împăcării. Aceasta i se îngreuează foarte dacă dintr'o parte anumită se caută unirea și împăcarea numai într'o extremă desbinare. Eu caut înțelegerea și împăcarea în unirea diferitelor popoare ale monarhiei."

"S'a mai țis că maioritatea și guvernul ar avè de scop a face din Austria un stat slav, respective cehu. Ce se atinge de guvern, căci în numele partidei nu sînt îndreptățit a vorbi (mare ilaritate în stînga, emoțiune în dreapta) — partida ve va răspunde crede — eu nu voi spune multe. Am convingerea, că domnii din partea stîngă a camerei nu cred în interiorul lor, că guvernul actual voiesce să facă din Austria un stat cehic (Voci în stînga: ba da!) tocmai așa de puțin, precum nu cred, că guvernul voiesce se facă din Austria un stat german. (Aplause în dreapta. Mare sgomot în stînga). Austria este Austria, un loc de reunire pentru toate popoarele, unde sub sceptrul Austriei se pot bucura de drepturile lor, cari drepturi nu sînt mărginite decât de cerințele vieții lor politice comune. (Aplause sgomotoase îndelungate în dreapta.)

Dacă s'a vorbit de amărăciunea ce domnesce în Boemia apoi nu voiesc să țic că ea nu ar esista de loc; dar a ascrie aceasta pretinsă nemulțămire numai regimentului actual, nu mi se pare drept; ea este rezultatul mai multor fapte și omisiuni ale guvernelor anterioare. (Aplause în dreapta) S'a țis mai departe, că partida stîngă poate se refuse liniscită ministeriului votarea bugetului. Conced că aceasta o pot face ca Germanii, nu însă ca Austriaci. (Aplause sgomotoase în dreapta. Oho! în stînga. Voci: Retrageți cuvîntul: La ordine!)

S'a țis și aceea, că ministrul president se ascunde în dosul portofoliului și a firmei. Trebuie să combat aceasta cu cea mai mare decisiune (cu voce tare.) Mă voi pune de va fi de lipsă înaintea portofoliului și dacă e vorba de dreptul Coroanei nu aștept până ce este lovit, căci îmi țin de cea mai mare datorie a aperi dreptul coroanei (strigînd tare spre stînga) la ori ce ocaziune contra ori și cui fie atacul pe față s'au ascuns o voi apăra până ce va mai curge o picătură de sînge în vinele mele și până ce voi mai resufla. Aceasta asigurare rog pe onor. camera să o primească dela mine (Aplause frenetice în dreapta, Reprobări șuerături în stînga.)

Descoperirile lui Kossuth.

III.

La scrisoarea lui Kossuth ddo. 22 Noevre 1860 comunicată în numărul nostru trecut ministrul president al Sardiniei contele Cavour a dat răspunsul seu verbal lui Francisc Pul-

szky care se afla în Turin. Pulszky a raportat lui Kossuth în London următoarele:

"Cavour m'a chemat ađi dimineață la 7 oare la sine. „Am cetit scrisoarea,” îmi țise contele, „scrie-i: Pozițiunea noastră politică reciprocă nu s'a schimbat dela Septemvre încoace. Intențiunile noastre sînt tot aceleși ca și atunci. Situațiunea însă s'a alterat în mai multe puncte secundare. Atunci credeam că afacerile neapolitane se vor rezolvi până la sfîrșitul lui Octomvre și noi vom pute organiza o armată neapolitană până în primăvară. Dar ne am înșelat. Ne aflăm acum pe la capetul lunei lui Noevre și Regele din Neapole ține încă și acum Geta ocupată. Bunacuvîntă ne opresce a organiza contra Regelui soldații, cari ia jurat credință, mai ales în timpul când Regele se află în țeară; dacă am face aceasta, am s'gudu cu desevîșire morala care și așa e foarte slăbită, în punctul jurămîntului și al credinții. Ne am înșelat și în privința trupelor neapolitane. Acești soldați nu știu nici să se bată nici să facă revoluțiune; un recrut din provinciile superioare e mai bun de cât un soldat care a servit cinci ani în provinciile de jos. Deci n'am speranță, că ne va succede până în primăvară a organiza o armată fie și numai de 50,000 pentru ciocnirea a doua; pentru prima ciocnire acești soldați nu sînt destoinici. În provinciile superioare am îndoit recrutarea, asentăm doue clase de etate deodată, trebuie însă să concediăm pe toți acei cari și au implinit servițiul, prin urmare ne este cu nepuțință a spori armata în măsura de lipsă. Garda națională mobilisată de altă parte face 40.000 soldați, cari pot fi întrebuițați foarte bine pentru a doua ciocnire. Ne am înșelat mai departe și în privința voluntarilor. Acestia ce e drept au fost în stare să invingă un corp atât de degenarat cum era armata neapolitană în cea mai mare parte a sa. Garibaldi însă nu au fost în stare să ia cu dinșii Capua sau să țină Cajazzo. Contra quadrilaterului fortificat nu i putem întrebuița. Garibaldi e neaparat de lipsă, pentru că dînsul singur semnifică o putere, el va pute opera numai în dosul Austriacilor sau în Dalmația. El nu are talent de organizare: în timp de cinci luni nu a fost în stare să organizeze un singur batalion. Deci lucrul stă astfel: Noi sîntem destul de tari pentru a ne potè apăra și acum contra Austriei, dar pentru a lua poate noi înșine ofensiva la aceasta nu vom fi pe deplin pregătiți nici în Martie. Mi ar plăce, dacă dieta Ungariei s'ar afla în sesiune la terminul acesta sau și mai tîrziu, la începutul resboiului și dacă ea față cu guvernul austriac s'ar pune într'o astfel de opoziție, încât Dvoastre să căștigați prin aceasta spriginul moral al străinătății, căci dacă aceasta ar aproba rescularea, dvoastre n'ați avè să ve temeți de loc de o intervențiune din partea Rusiei. De acest pericol (de intervențiunea rusească) ve poate apăra mai bine Franția. Să fiu bine înțeles: noi vom resboiul unguresc, din conștiință și din toate puterile, dar dacă ne va oprî Franția nu vom potè face nimic. Ar fi deci foarte bine, dacă contele Teleki din Paris (sau altul dintre oamenii dv. ce-i aveți acolo) ar susține simpatii împăratului pentru Ungaria. Dta scii, cât de cu greu este a afla voința împăratului; eu cred însă că opiniunea despre dvoastre e astăzi în Paris, dacă nu mai bună, cel puțin nu mai rea decât în Septembrie; cred că simpatiile pentru dvoastră sînt mai mari. Dealtmintrea aceasta e treaba dvoastră; eu din parte-mi voi face ce voi pute — Legiunea unguerească o ținem; ba o vom spori, aceasta însă trebuie să se facă în tăcere. De o legiune

dintre străini nu poate fi vorbă. Pe Englezi trebuie să-i trimitem acasă: *ce sont des chênapans*, adevărată lepădătură a poporului englez. Trebuie să îndepărtăm toate elementele revoluționare polone, germane și franceze. Legiunea nu o putem disloca în apropierea litoralului adriatic, căci aceasta ar bate la ochi. Dar îndată ce va sosi timpul ea va înainta în tăcere spre Adria în timp de patru țile. Eri am dat ordinul, ca toți desertorii să se trimită la Neapole. Elementul de voluntari vom să'l folosim, un comitet după felul celui Bertanic, nu vom permite. Deci te rog a comunica lui Turr că ori ce organizațiune de soiul acesta nu se poate face decât cu scirea guvernului. Vom contribui și noi, dar contra ori și cărei organizațiuni de corpuri de voluntari făcută fără permisiunea noastră vom întreveni cu toată asprimea guvernului. — Încât pentru Veneția nici noi n'am făcut altora, nici alții nu ne au făcut nouă propozițiuni, nici direct nici indirect. Dvoastră știți atât cât și mine despre acest lucru, nici cu un grăunte mai puțin; vèd din jurnale, că guvernul englez doresce vîndarea (Veneției) și stăruiesce a o realiza însuși. În mod oficial nu s'a făcut în această cauză nici un pas. Încât pentru mine eu sînt contra. Și din motivele politice interne doresc resboiul contra Austriei, căci fără de acest resboiul Sudul s'ar contopi mai greu cu Nordul. Nu cred nici aceea că vîndarea ar fi posibilă acum. Austriacii nici nu se vor învoi la aceasta, ei întăresc necontentit fortificațiunile și trimit arme și trupe în Veneția. Ei nu au cuget de vîndare. În aceasta privință n'aveți să ve temeți de nimic. Dealtmintrea să fiu bine înțeles: dacă într'adevăr i va succede diplomației ceea ce eu nu cred — să înduplece pe Austria la vîndare, eu de facto nu voi potè respinge propozițiunea. Până acum nu s'a făcut nici un pas și nu cred că se va face. Ba dacă în timp de cinci ani nu ajungem la resboiul, atunci cred însumi că celelalte provincie austriace vor silî pe guvern la vîndare; între împregiurările actuale, când resboiul e neevitabil, nu se va alege nimic din vîndare.

Scriei tcate aceste lui Kossuth, scriei, că situațiunea nu s'a schimbat, să țină în vedere Parisul și că poate avè încredere în noi. Adio monsignore Pulszky!

Acest monolog — eu adecă abia poteam țice ici coala câte o vorbă, mai ales pentru a accentua că atențiunea noastră principală a fost și este a procede în conțelegere cu guvernul regal — a ținut trei pătare de oară. Cred că nu am lăsat nici o idee principală din cuvintele sale.

Măne voiu vorbi cu Benzi, cred că cele 45,000 frc. vor fi la dispozițiune, dar celelalte 45,000 de sigur că nu."

Manifestul Crivoscianilor.

Comitetul central al insurgenților, cetim în „P. Ll.”, a emis un manifest, din care se vede cât de amăgite sînt persoanele de influență din armată, care se încred atât de mult în prietinia Rusiei și în neutralitatea statelor slave din vecinătatea noastră. Rebelii sînt convinși că Rusia, Serbia și Muntenegru le vor veni într'ajutoriu.

Insurgenții din Crivoscia și Erțegovina au instituit un guvern provisoriu sub voivodul din Muntenegru Lazar Focia și fie care bandă de insurgenți are un steag de batalion muntenegrean ce poartă vechia coroană a lui Dușan. Proclamațiunea îndreptată către toți locuitorii din Bocche de Cattaro, Erțegovina și Bosnia este următoarea:

„În numele atotputernicului Dău! Mare Doamne al dreptății, ajută-ne noue!

Puternice corpuri de trupe imperiale vin asupra noastră în Crivoscia și Erțegovina. Lumea întreagă își ațintesc ochii asupra stâncelor și munților noștri și vrea să afle cauzele acestei mari concentrări militare. Nu este nimenea, care să nu cunoască cauzele crudițiilor din anul 1869. Loțitiu Wagner ni se prezentase pentru a ne impune miliția teritorială (Landwehr). Noi i-am ținut: Permite-ne să ne aruncăm la picioarele puternicului Împărat și să-l roghim ca să ne îndrepte privirile de misericordie asupra miseriei noastre. Wagner ne a refuzat și ne-a aruncat o armată asupra capului.

În toamna trecută veni loțitiu Rodich, tot cu scopul de a ne impune miliția teritorială; și de astădată l'am roghit să ne aștepte, și l'am provocat să ne împărtășească motivele acestei mesuri și se ne lămurească, fiindcă noi nu putem primi de loc miliția teritorială pentru raporturile noastre economice și de trai. Loțitiu Rodich se învoi cu pretensiunile noastre, dar guvernul din Viena le respinse. Pentru ultima oară ne a poruncit loțitiu baronul Rodich prin profesorul Risto Covacevici să primim miliția teritorială, dar noi i-am declarat într'un mod categoric că ne vom opune recrutării pentru miliția teritorială și vom prinde armele contra încercării de a ne silii la serviciul militar, și vom lupta până la moarte. Noi am cucerit țara dela Turci, Republica venețiană ne a respectat drepturile și Austro-Ungaria ne a confirmat privilegiile prin pacea dela Knezlac.

Locuitorii din cetăți s'au supus la serviciul miliției teritoriale, ei au scoli și institute de cultură și guvernul a făcut ceva pentru dînșii. Daține mai întâiu isvoară de cultură și de câștig și vom fi gata a ne jertfi sângele și viața contra ori și cărui dușman.

Așteptând răspunsul dela profesorul Covacevici eată că ne veni scrierea despre sosirea episcopului nostru Ieronim Petronovici, care primise ordinul dela generalul Rodich de a ne îndupleca la serviciul militar. Oare cine a făcut pe destituatul baron Rodich să creadă, că această intervenție va fi mai cu succes decât a profesorului Covacevici, care voia a'și câștiga ușor orduri și bani. Noi luasem hotărârea într'o adunare a închide bisericile, a delătura pe episcopul și de aceea am și respins cu indignație pe episcopul Petronovici, pentru că acesta primind misiunea zadarnică nu a respectat nici drepturile noastre istorice, nici stăruințele noastre naționale, ci a îmbiat poporul nostru serviciile sale de Iudă pentru denumirea unui patriarh sârbesc. Când vlădica Petronovici însoțit de trădătorul Andro Giurcovici a călcat pe teritoriul nostru, el fu silit a se întoarce la Risano. Căpitanul Andro Giurcovici pentru trădarea sa fu denumit la întrevinerea loțitiuului baron Rodich căpitan la societatea Lloyd, subvenționată de Austro-Ungaria.

În urma atitudinii noastre față cu vlădica Petronovici s'a hotărât în ministeriul din Viena nimicirea noastră; din acest motiv Rodich fu dimisionat și contra noastră se trimise jivalul baron Iovanovici, care în anul 1869 când cu a doua expediție contra noastră fusese greu rănit de pușcile și iataganele noastre. Stâncile și neînvingibilele spelunce ale munților noastre earăși îl vor vedea ca comandant suprem al trupelor austriace, dar domnul baron și loțitiu al Dalmației săși tragă sama, că de va cădea în mâinile noastre, nu va mai vedea soarele, ci-și va afla mormentul printre stânci.

Baronul Iovanovici a hotărât să ne nimicească pe noi și pe aliații noștri din Erțegovina și Bosnia cu brutală forță militară a unui stat mare și să ne silească a resigna la stăruințele noastre de libertate. Noi sun-

tem firm hotărâți a ne apera contra ori și cărui înaintări a trupelor. În cazul, dacă toți am cădea pe câmpul de luptă ne vor resbuna frații noștri din Muntenegru, Erțegovina, Bosnia, Serbia, și Serbia veche și statele balcanice împreună cu marele imperiu al tuturor Rusilor își vor măsura forțele lor militare și naționale cu trupele noastre austro-ungare. Noi singuri nu ne putem mesura nici cu armele, nici cu armata austro-ungară-germană, dar Ddeul dreptății este cu noi, statele naționale simpatizează cu dreapta noastră cauză, toate popoarele iubitoare de libertate ne vor sprigini moralicesce și materialicesce. Națiunea engleză în frunte cu marele liberal și bărbat de stat Gladstone e pentru eliberarea tuturor popoarelor din Balcani de domnia străină și brutală. Împăratul Alexandru III și primul său consilier, autorul păcii dela San-Stefano, generalul Ignatiev, sunt foarte binevoitori luptei noastre de libertate. Principele Nichita din Muntenegru, sub a cărui comandă supremă am luptat trei ani contra Turcilor, e câștigat pentru spriginul și ajutorul militar.

Noi declarăm: Iovanovici! sângele ce se va vărsa pentru consolidarea drepturilor noastre și pentru definitivă eliberare a tuturor Sârbilor, va cădea asupra capului tău și a celor ce te au trimis în aceasta luptă desperată. Fraților din Bosnia, Erțegovina, Dalmația, Serbia, Muntenegru și Serbia veche! Curagiu și constanță, urmașine pe noi locuitorii munților din Crivoscia și Erțegovina de sud, pentru a apăra drepturile naționale! Salutare fraților de la Neva și marea neagră! Salutare Bulgarilor, Sârbilor, Rușilor și tuturor Slavilor! În numele Atot-puternicului! Ddeule al dreptății, Tu ne vei conserva.

În Crivoscia, în ziua Sct. Sava, 14/28 Ianuarie 1882.

Comitetul central al insurgenților pentru Crivoscia, Erțegovina și Bosnia.

Scrisori din Rusia.

(Corespondență particulară a „TELEGRAFULUI“.)

S. Petersburg 24 Ianuarie 1882.

Pe masa mea de lucru, înaintea ochilor mei, am ultimul numer al teribilului diar, clandestin „Narodnaja Volia“ Vi îl trimit în plic cu această corespondență, este o raritate bibliografică, pentru a'î căpăta este de trebuință, mare dibăcie și mult noroc. Cunosce aici oameni cari plătesc 25—50 de ruble în hârtie pentru a primi un singur număr din acest diar clandestin. Așa dar veți avea un diar care costă peste o 100 de lei fie-care număr.

Articolul de fond este tipărit cu petit și eată cum conchide redacțiunea teribilului diar al nihilistilor:

„Suntem siguri că partitul nostru va rămâne fidel țintei sale, și aceasta până ce o va atinge. Principiul nostru în momentul de față este și va rămâne același, adevărat a lucra într'un așa mod, ca cataclisma să vie, cât se poate mai curând, pentru a doborî actualul guvern și a remite puterea în mâinile poporului desrobotat, seau, ce este acelaș lucru, în mâinile reprezentanților săi revoluționari.“

Aceste cuvinte, rostite pentru prima oară într'un mod cu totul franc au făcut se dice, pe guvernul rusesc să se puie la lucru cu o energie și mai mare. Am auzit în persoană dela un domn, care are relațiuni foarte intime cu generalul Casloff următoarele cuvinte semnificative:

— Spiritul și aerul ultimului număr al „Narodnaja Volia“ este foarte îngrijitor: guvernul crede că partitul nihilist și a găsit mulți proseliți printre armată și tocmai această isbândă i dictează simțimentul de încredere în viitor, pe care până acum nu'l dedea

pe față într'un mod așa de vădit. Este sigur că nihilistii și au găsit în fine un sprijin puternic.

Dar să lăsăm opiniunile particulare la o parte și să asvărlim o ochire generală asupra imperiului

În adevăr situațiunea interioară a Rusiei din ce în ce devine mai periculoasă și aducându-ne aminte despre antecedentele revoluțiunii din 1789 ne pare că revoluțiunea mare a Rusiei a și început să easă pe scena istoriei. Dintr'o parte țărănimea și lucrătorii de prin orașele imensului imperiu se agită și ferebrea care s'a început la Odessa contra Evreilor și contra poliției și la Moscova contra administrațiunii locale nu se potolesce, ci din contră se accentuează și crește din ce în ce mai mult. Sunt sutimi de sate în sudul Rusiei, compuse de coloniști germani cari și ei în fine au luat parte activă la mișcarea generală în provinciile baltice, până acum liniștite, rescoala țărănească a distrus și distruge cu furie castelele și casele boierime indigene eară în centrul imperiului țărani ard stogurile cu grâu și fân, remase din anul trecut ale proprietarilor; în guvernamentul Tula și Orel ard mereu casele boierime de prin sate. Pretutindeni poporul dice că turburările din anul trecut n'au fost de cât începutul și că la primăvară va fi un resbel mare care va costa mult sânge.

Da, guvernul Rusesc are mult de lucru, stagnațiunea obicnuită a dispărut și o agitațiune febrilă s'gudue populațiunile imperiului. Guvernatorii, ispravnicii, stanovii etc. nu fac alt ceva de cât a mai ațita această agitație. Guvernul central crează comisii peste comisii, dicând că pregătește reforme mari, pentru a veni în ajutorul poporului muncitor; dar până acum nimic nu satisface așteptările mulțimei. Pentru a înlesni țărănimea rusă, care moare de miserie și foamete cronică, guvernul a scădut birul cu o rublă pe cap, plătitibil de către țărani pentru rescumpărarea pământurilor date dela 1861 prin ukasul de emancipare; însă această înlesnire este prea mică și poporul creșdând în fine că i se va da ceva mai mult, nu voesce să și peardă iluziunile.

Boierimea de prin provincii, ne fiind atât de oarbă, cum este guvernul se adună și cere imperios convocarea unui sobor, compus din delegații de zemstvo; acest sobor și cere drepturile legiuitoare și prin prerogative cerute, ne amintește les Etats généraux din Franca. Vă dau aici o singură citațiune din petiția trimisă Țarului de către zemstvo guvernământului Carcoff și iscalită de notabilitățile acestei provincii. Limbajul curagios al acestei petițiuni a fost pedepsit prin esilarea celor iscaliți:

„Sărăcia generală a tuturor claselor societății; distribuțiunea neegală a sarcinilor cătră stat, care face imposibilă acumulațiunea unei averi pentru clasele muncitoare; lipsa lîmteii între drepturile guvernului și ale poporului; formalismul guvernamental care ucide ori ce inițiativă socială; nivelul foarte jos al instrucțiunii populare; un chaos oribil al ideilor asupra drepturilor proprietății, care cuprinde toate clasele societății, și aceasta în mare parte din cauza lipsei de morală a persoanelor înalte, cari țin frânele cărmuirii provinciale; în fine, neputința de a distinga liber opiniunile diverse ce percurg straturile sociale — toate acestea sus-enumerate, Hosudarul nostru, a produs o așa de mare nesigurantă în sinul societății ruse, că corentul regulat al vieții sociale a devenit aproape imposibil și viitorul ne îngrozește într'un mod oribil... Turburarea generală a spiritelor s'a dat deja pe față prin rescoalele contra Evreimeii; țărănimea de prin satele

„guvernamentului Carcoff, așteaptă cu încrederea bizară la o împărțire generală a pământurilor (ciorni pere-diel) și aceasta, grație unor sgomote, cari se răspândesc prin însuși țărani dela un capăt al imperiului până la altul.“

Semstvo din Carcoff termină prin cererea de a ordona convocarea unui Zemsky Sobor.

Cetiți, dacă nu ați cetit cartea lui Taine: „Les orgines dela France contemporaine“ și veți fi surprinși de identitatea evenimentelor anterioare revoluțiunii dela 1789 cu acele ce se petrec înaintea noastră în momentul de față aci. Acolo spiritul revoluționar, (filosofia seculului XVIII. Voltaire și Rousseau) a creat — a născut această burgesime sublimă plină de vigoare de energie care a fost călăusa revoluțiunii, aci spiritul revoluționar contemporan (teoriile sociale și politice Karl Marx, Bacunine, Tschernischesky etc.) a creat și el avangarda s'a care prin organul clandestin al nihilistilor prin vocea oamenilor din Zemstvo proclamă sus și tare că oara reinvierei a sosit.

Petițiunile reprezentanților burgesiani din provincii nu sunt altceva de cât sunetul funebru al clopotelor la înmormântarea absolutismului. Țarul ar fi foarte cu minte să cedeze până ce nu'i va veni în gând poporului se ea Bastilia rusească, fortăreața Petropavlovskă ceea ce se va întempla pe neașteptate într'o bună dimineată; atunci de sigur că cerințele limitate și foarte modeste de ași se vor preschimba într'un ce cu totul alt și cine poate să dice ce va veni în locul guvernământului absolutist al țarilor, dacă revoluțiunea rusă și va desfășura aripile sale pentru a sbura pe viitoriul necunoscut.

Varietăți.

* (Dar împărătesc.) Foaia oficială publică că Maj. Sa, din cutia sa privată, a dăruit pentru serăcimea din comitatul Torontalului 10,000 fl. și pentru cea din comit. Timișului 4000 fl.

* (Personalia.) Escel. Sa generalul de artilerie (Feldzeugmeister) Ferdinand Bauer, comandantul militarului de aici este ridicat la rangul de baron, în puterea ordinului coroanei de fer clasa II ce'l posedă deja de mai nainte.

* (Denumire.) Direcțiunea regim. u. de finance a denumit practicantul de perceptorat Daniil Gramoiu de oficial de perceptorat clasa a șeasa.

* (Moarte.) Comerciantul de aici D. Demian a răposat alaltăeri noaptea în urma unei boale scurte dar grele, lăsând în jelea cea mai adâncă pre soție, copii și rudenii.

* („Rumänische Märchen.“) Subt acest titlu a eșit de curând o colecție foarte frumoasă de povești românești în traducție germană. Aceasta, eșită fiind din peana cunoscutei traducătoare virtuoză Mite Kremniț, nu poate fi decât escelentă. Ori care din cele 20 povesti prezentate în tomul elegant, ce'l avem înaintea noastră, justifică părerea noastră foarte favorabilă despre publicația cumnatei filoromâne alui Titu Maiorescu, a cărui fiică Livia se onorează de autorea cu dedicația opului. Cartea frumoasă (296 pagini) editată în Lipsia la Wilhelm Friedrich are o scădere: e cam scumpă, prețul de 5 marce (ca 3 fl. v. a.) pentru o publicație ca aceasta fiind cam însemnat.

* („Rumunische Untersuchungen.“) Vestitul slavist Dr. Francisc Miklosich continuă cercetările sale despre limba română cu un zel foarte laudabil. Tocmai am primit în ediție separată din

tomul XXXII al memoriilor clasei filosofice-istorice a Academiei imperiale Vieneze: *Macedo rumunische Sprachdenkmäler*, cuprindând partea românească din *Προπολιετρία* lui Th. A. Kavalliotis din anul 1770 și partea românească-grecescă din *Εισαγωγική διδασκαλία* de Daniil din anul 1802.

Publicația aceasta este foarte prețioasă, și autorul ei merită recunoștință cu atât mai mare, cu cât îngrijirea lui cu deosebire și pentru exactitatea reproducerii a fost exemplară. Tot acest academic vienez publică în „Sitzungsberichte der phil. histor. Classe (tom. XCIX, fasc. 1) o continuare din „Beiträge zur Lautlehre der rumunischen Dialekte. Vocalismus II“ Noi am primit-o și pe aceasta în ediție separată și ne grăbim a o recomanda cu tot adinsul tuturor celor ce se ocupă cu studium limbii noastre materne.

* (Stațiunea „Șibot“) a liniei drumului de fer transilvan, în urma unei dispozițiuni ministeriale, va purta de aici în colo numele oficial „Alkenyer.“ Era de lipsă dispozițiunea aceasta, căci altcum se prăpădea țeara.

* (Vânătoare oficială) cetim că s'a ordonat pe hotarele comunelor Romoșel, Căstău, Cugirul-vechiu, Cugirul-nou și Sebeșel, unde lupii și alte răpitoare faceau stricăciuni mari între oi, boi, etc.

* (Incendiu dintr'un meteor.) În Bia, comitatul Târnavei mici a cădută în 4 Februarie n. o bucată de meteor pe un copăciș de paie, care îndată a și luat foc.

* (Incoronarea țarului rusesc Alesandru III. „Mesagerul guvernului tipărește aproape în fie care din numerele sale câteva amănunte despre pregătirile ce se fac pentru încoronarea din Moscva. Comandele sunt făcute pentru prima Mai. Următoarele linii pe cari le estrag din numărul monitoriului de ași vă poate da o idee despre splendoarea și lucsul cu care actualul împărat are de gând să se încoroneze; eacă acele rânduri.

„Ministeriul curții imperiale, invitat pe dñii fabricanți de hamuri pentru cai să se prezente în cancelaria ministeriului pentru a lua comanda de hamuri ce se vor întrebuința pentru echipagele procesiunii de încoronare. Numărul hamurilor trebuincioase este de 6000, adecă pentru o mie cinci sute de trăsurii fie care fiind trasă de patru cai. Podoabele pentru aceste hamuri și desemnul lor se pot vedea în cancelaria curții imperiale.“

Așa dar închipuiți-vă acum o procesiune de 1,500 trăsurii fie care fiind trasă de patru cai și vă veți face o mică idee despre ceea ce va fi această încoronare a autocratului Rusiei... Toată Rusia, dela Oceanul de pace până la Nimen, și dela Marea Neagră până la Marea înghețată, vor trimite pe reprezentanții sei la această serbare. A! bieții raportori, corespondenți, etc, vor avea cel puțin în decurs de vr'o trei săptămâni, material pentru scrierile lor... Un lucru, numai unul singur... să treacă această serbare în liniște și să nu se mai întempele ceva care să micșoreze splendoarea acestei serbători. Din „Tel.“

* (La ce se mai pot întrebuința locomotivele.) Dela Alexandrovna de lângă fruntaria rus-polonă se scrie diarului „Times“: Din întâmplare s'a descoperit că locomotivele trenurilor accelerate au despărțeminte secrete, care se foloseau spre scopuri de contrabandă. Numai într'unul s'au găsit 1,231 punți țigări de cele fine, o mulțime de stoffe scumpe

de mătăasă și dentele. În urma descoperirii se arestară mai mulți indiviți. Este de mirat că — după cum s'a dovedit — conductorul mașinei n'au avut nici o cunoștință despre tot lucrul.

* (Un polițaiu păcălit.) Într'unul din orașele României mulți d-ni erau la chief. Între dênșii se găsea și polițaiul.

După ce mai multe sticle fură deșertate, unuia din comeseii îi veni poftă se mănânce friptură de curcan, și cădu în spinarea polițaiul, ca, usând de autoritatea lui netăgăduită să facă tot posibilul pentru a găsi la oara aceea — căci erau 2 oare din noapte — un curcan.

Polițaiul se gândi, se resgândi, până ce în fine trimise ca să'i chieime pe unul dintre cei mai renumiți pungași din oraș.

— Scii de ce te-am chemat, întreabă polițaiul pe pungaș, după ce acesta apără.

— Dacă îmi vei spune, voi scii, răspunde pungașul.

— Să'mi scoți din pământ, din earbă verde, un curcan.

— Vai de mine cocoane, dar de unde să-l scot eu la ceasurile acestea?

— Nu scii, să'mi aduci curcanul și pace.

Bietul pungaș se resemnă și eși pentru de a împlini porunca ce i-se dase. Peste o jumătate de oară apără cu un curcan în brațe, pentru care polițaiul i dete, după promisiunea pe care i-o dase, 4 lei. bacșiș.

A doua-zi dimineața, când polițaiul ajunse a casă, fu condamnat să asculte, unmătoarea întâmpinare a soției sale;

— Bravo! bun polițaiu mai ești, dacă pungașii îndrăsesc să întrechie în curte la tine și să fure. Închipeșteți că astă noapte mi-sa furat cel mai frumos curcan.

Tablou!!!

* (Transfuziunea sângelui.) Printre operațiunile medico-chirurgicale din cele mai curioase, de sigur sunt puține ca aceea a transfuziunii sângelui. Prin ajutorul sângelui infusat s'a vădūt revenind la viață anemici în gradul cel mai mare. Aceasta s'a observat și constatat dñele trecute la Paris.

O precauță de paseri fiind atinsă de anemie dela o nascere din cele mai grele, în care a pierdut mult sânge, din dñi în dñi slăbia astfel încât numai dădea nici o speranță de viață. Toate remediurile se încercaseră, dar în zadar. Rămăsese o singură speranță: a recurge la transfuziunea sângelui.

Un lucrător voinic se oferii ca să i-se ea sânge din braț și operațiunea se făcū. Acum precauță este afară de ori ce pericol și merge din dñi în dñi mai bine.

Pe lângă aceasta mai este ceva vrednic de observat: lucrătorul dela care se luă sânge, o oară după această periculoasă operațiune putū să și reinceapă munca sa dñlnică.

Posta din urmă.

După o pauză de trei săptămâni insurgenții au început a da semne nouă de viață în ținutului Coritului. În 17 Februarie n. trupele au avut o luptă crâncenă cu insurgenții. În dñua aceea între Corito și Gațco s'a restaurat linia telegrafului, care insurgenții o rupseră cu o dñi mai înainte. O companie dela reg. de inf. 67 avea se aperse lucrările. Pe la ameași insurgenții, vre-o 300 până în 400 au surpris compania la Coliba-Glava. Compania s'a apărat bărbătesc în contra inamicului superior cu numărul până când atrăgând focul de puscii atențiunea garnisoanelor din apropiere

s'a trimis într'ajutoriu o companie și jumătate de vânători dela Gațco și o companie de infanterie dela Corito. Îndată ce au început trupele aceste a lua parte la luptă insurgenții au început a se retrage, trecând granița în teritoriul Muntenegrului. Perderile trupei: un mort și un rănit greu. Muntenegru are cordon la graniță, dar cu tot cordonul insurgenții intră și easă din Muntenegru după plac. — Telegraful este restabilit și între Bilek și Gațco

Altă scire anunță o ciocnire la Ledenițe, în care resculații au pierdut 120 morți și trupele 4 morți, 2 răniți greu și 10 răniți ușor.

Oficial. În cercurile Gațco, Conița, Nevesinie, Stolaț, Zubci, se repețesc năvălirile tâlhăresci. În 18 l. c. st. n. au eșit din Focea colonelul Zambauer cu trei bafalioane și două tunuri preste Cerni Vrh și colonelul Hotze preste Sas. La Cruscița coloana lui Zambauer s'a întâlnit cu insurgenții și îi a împrăsciat în grabă. Cruscița din a cărei case insurgenții au pușcat asupra trupelor, e arsă în cea mai mare parte. Perderi: patru soldați, răniți. Insurgenții: 5 morți și 7 prinși.

„Românul“ din Bucuresci dîce: Guvernul va aduce în cameră cât mai curând un proiect privitoriu la împărțirea armatei în patru corpuri mari, fie care din două divisiuni și patru brigade.

Contribuiri

preste prețul de intrare, la balul calicot, aranjat prin reunitiunea femeilor române din Sibiu, la 15 Febr. a. c. în favoarea înființării scoale române de fete:

Dela Esc. Sa Metropolitan M. Romanul 14 fl., dd: br. David Urs de Margineni col. ces. reg. în pens. 8 fl. 50 cr., A. Greceanu propr. 6 fl. 48 cr., Nicanor Frateș, protosincel 5 fl., Victor Sill, adv. 4 fl., Aug. Lăday, jude la Curie în pens. 3 fl. 50 cr., I. Tr. Hamrodî, comerc. 3 fl. 50 cr., D-na Constanța de Dunca Schiau 3 fl., Dd. Visarion Roman, director la Albina, N. N. Dr. Aurel Brote, director la Transilvania, Dr. D. Răuciu, adv., Hugo Lüdeke, comerc. și Stefan Kast, preot luter. în Gușterița câte 2 fl., Colonel ces. reg. Gez 1 fl. 50 cr., I. Bucician, Dr. Calefariu, medic în Săliște și Ioan de Preda, adv. câte 1 fl., B. P. Andr. Domanovszky, prof., Paul Fășie, jude reg. cere, în Vașcău, Lud. Binder, conduc. de tipogr., George Barițiu, redact. și contele Lazar, propr. câte 50 cr. În total 68 fl.

48 cr., din ce prin aceasta se cuitează cu mulțămintă.

Sibiu, 20 Febr. 1882.

Comitetul aranjatoriu.

Economic.

Sibiu, 10 Februarie n. Pro hectolitru: grâu fl. 8.40—9.20; grâu sēcăreț fl. 7.20—8; sēcără 4.80—5.20; Orz fl. —.—.—; Ovės fl. 2.90—3.30; Cucuruz fl. 4.60—5.—; Mălain fl. 4—5; Cartofi fl. 12.—14 Semență de cânepă fl. 9—10; Mazere 10—11; Linte fl. 12—14; Fasole fl. 5—7; pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 15; Slănină fl. 70—75 Unsoare de porc fl. 70—72; Sēu brut pro 50 chilo fl. 32—35; Sēu de luminări fl. 43—45; Luminări desēu 50 chilo fl. 52—53; Săpun fl. 28—32 fēn pro 50 chilo fl. 1.30—1.70; Cânepă fl. pro 50 chilo 25—30. Lemne vērtoase de foc pro metru cubic fl. 375; Spirt pro grad 35—38 cr. pro chilo: carne de vită 46—48 cr. Carne de vițel 38—50 cr. carne de porc 40—44 cr.; carne de berbec; 24—26 cr. ouă 10 de 35 cr.

Medias, 9 Februarie n. Pro hectolitru grâu; 7.—8.—; Grâu sēcăreț fl. 6.—6.50; Sēcără fl. 5.—5.50; Ovės fl. 2.70—3; cucuruz fl. 4.80—5.50; Semență de cânepă fl. 7.—7.50; Fasole 6.50—7; mazere fl. —; Cartofi fl. 2.—2.50; Fēn fl. 1.40—1.70; cel vechiu; cel nou fl. — Cânepa fl. 30—33 Slănină; 50—60. fl. pro 100 chilo unsoare de porc fl. —70; Sēu de luminări fl. —; Spirt pro grad 10. 1/2 cr. carne de vită pro chilo 44 cr. carne de porc 36—40 cr. carne de vițel 40—44 cr.; carne de berbec —.— cr.; ouă 6 de 10 cr. Tērgul au fost rēu cerceta. Timpul senin și rece.

Loterie.

Mercuri în 18 Februarie n. 1882.

Buda: 40 18 54 2 57

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.10	117.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	89.—	88.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	107.50	107.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.—	—
Împrumut drumurilor de fer ung. Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	130.50	130.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	95.50	96.—
Obligațiuni urbariale temesiane . Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorțire	94.50	94.50
Obligațiuni urbariale transilvane . Obligațiuni urbariale croato-slavo-voivoe	95.—	95.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea dēcimei de vin	94.—	94.—
Datorie de stat austriacă în hârtie . Datorie de stat în argint	95.—	96.—
Renta de aur austriacă	96.—	—
Sorți de stat dela 1860	97.25	97.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	73.95	74.75
Acțiuni de credit austr.	75.30	76.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	91.45	92.—
Sorți unguresci cu premii	127.75	128.—
Sorți de regularea Tisei	81.—	81.—
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	294.50	294.25
Argint	285.50	297.—
Galbin	113.50	114.50
Na oleon	108.—	108.75
100 marce nemțesci	—	—
London (pe polița de trei luni)	58.50	58.50
	120.15	120.10

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „ALBINA“ se invită prin aceasta, în vērțutea § 19 al statutelor societății la

a IX-a adunare generală ordinară

care se va ține la Sibiu în 24 Martie 1882 stilul nou înainte de ameași la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1.)

Obiecte

1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anului 1881, și raportul comitetului de revisiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea marcelor de prezență.
5. Alegerea unui membru în consiliul de direcțiune în sensul § 36 din statute.
6. Alegerea comitetului de revisiune.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23, și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sânt rngați, a-și depune la casa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în 21 Martie 1882 stilul nou după ameași la 6 oare.

Sibiu, 15 Februarie 1882.

Direcțiunea institutului.